సుప్రీం కోర్టు నివేదికలు

1961_1_1_9

ది అమాల్గమేటెడ్ కోల్ ఫీల్డ్స్ లిమిటెడ్ మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

జనపద సభ చింద్వారా

(B.P. సిన్హా, C.J., S.K. దాస్, A.K. సర్కార్, K.C. దాస్ గుప్తా మరియు N. రాజగోపాల అయ్యంగార్, న్యాయమూర్తులు)

బొగ్గు పన్ను – చట్టబద్ధత – స్థానిక అధికారం ద్వారా అటువంటి లెవీకి అధికారం ఇచ్చే స్థానిక శాసనసభ- సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ స్థానిక స్వపరిపాలన చట్టం, 1920 (C.P. 4 ఆఫ్ 1920), సెక్షన్ 51 – భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1915 (5&6 Geo. 5, అధ్యాయం 61), సెక్షన్లు 80A(3), 81(1)(3), 84(2) – భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 (26 Geo. 5, చాప్టర్ 2), సెక్షన్ 143 – భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 227.

సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ స్థానిక స్వపరిపాలన చట్టం, 1920లోని సెక్షన్ 51, జిల్లా కౌన్సిల్‌కు అధికారం ఇచ్చింది, స్థానిక ప్రభుత్వం యొక్క ముందస్తు అనుమతికి లోబడి, "సెక్షన్లు 24, 48, 49 మరియు 50లో పేర్కొన్నవి కాకుండా ఏదైనా పన్ను టోల్ లేదా రేటు" విధించడానికి. మార్చి 12, 1935న, పిటిషనర్లు కొన్ని గనులు పని చేస్తున్న ప్రాంతంలో పని చేస్తున్న స్వతంత్ర మైనింగ్ స్థానిక బోర్డు, మరియు జిల్లా కౌన్సిల్ యొక్క అన్ని అధికారాలను దానిలో ఉంచి, బొగ్గు, బొగ్గు-ధూళిపై పన్ను విధించాలని నిర్ణయించింది. మరియు కోక్ గనుల వద్ద తయారు చేయబడుతుంది లేదా బోర్డు యొక్క ప్రాదేశిక అధికార పరిధిలో విక్రయించబడుతుంది. తమ గనుల నుండి బొగ్గును పంపినందుకు తమకు చెల్లించాల్సిన పన్నుగా నిర్దిష్ట మొత్తాలను చెల్లించాలని డిమాండ్ నోటీసులు అందుకున్న పిటిషనర్లు, కారణాలపై పన్ను విధింపు చట్టబద్ధతను సవాలు చేశారు, *inter alia* (1) సెక్షన్ 51 ద్వారా పన్ను విధించడానికి అధికారం ఇచ్చే చట్టం, గవర్నర్ జనరల్ యొక్క ముందస్తు అనుమతి లేకుండా స్థానిక శాసనసభ ఆమోదించింది, తద్వారా భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1915లోని సెక్షన్ 80A(3)ని

ఉల్లంఘిస్తుంది మరియు భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1919 అమలులోకి రాకముందే ఈ చట్టం చెల్లుబాటవుతుందని తెలుస్తున్నప్పటికీ, ఇది 1915 చట్టంలో సెక్షన్ 80Aని ప్రవేశపెట్టింది, పన్ను విధించడానికి సెక్షన్ 51 ద్వారా అందించబడిన అధికారం 1935లో మాత్రమే ఉపయోగించబడింది మరియు ఆ తేదీ నాటికి సెక్షన్ 80A భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1915లో ప్రవేశపెట్టబడింది, మరియు ఆ తర్వాత గవర్నర్-జనరల్ యొక్క ముందస్తు అనుమతి పొందకుండా చట్టం ద్వారా పన్ను విధించబడదు,(2) సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ స్థానిక స్వయం-ప్రభుత్వ చట్టం, 1920లోని సెక్షన్ 51, దాని భాషపై మరియు ఆ విభాగంలో సూచించబడిన ఇతర నిబంధనల నేపథ్యంలో, బొగ్గు పన్ను యొక్క స్వభావంతో కూడిన పన్ను విధించడానికి అధికారం ఇవ్వలేదు, మరియు (3) ఏ సందర్భంలోనైనా, భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 మరియు భారత రాజ్యాంగం అమలులోకి వచ్చిన తర్వాత, పన్ను చట్టం ద్వారా విధించబడటం ఆగిపోయింది, ఎందుకంటే అటువంటి పన్నును కేంద్ర ప్రభుత్వం మాత్రమే విధించవచ్చు.

జరిగినది: (1) సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ స్థానిక స్వపరిపాలన చట్టం, 1920, గవర్నర్ జనరల్ యొక్క సమ్మతిని పొంది, సెక్షన్ 80A(3)లోని నిబంధనలోని పొదుపు నిబంధనల దృష్ట్యా దాని చెల్లుబాటును సవాలు చేయలేము మరియు భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1915 సెక్షన్ 84(2).

(2) సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ స్థానిక స్వపరిపాలన చట్టం, 1920 యొక్క చెల్లుబాటు, అమలు చేయబడినప్పుడు, భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1915 ప్రకారం ఎటువంటి అభ్యంతరాలకు అవకాశం లేదు, తరువాత చట్టంలో ఏవైనా తదుపరి సవరణలు దాని కొనసాగింపును ఏ విధంగానూ ప్రభావితం చేయవు. చెల్లుబాటు మరియు ఆపరేషన్.

(3) 1920 చట్టంలోని సెక్షన్ 51 యొక్క సరైన నిర్మాణంపై, బొగ్గు పన్ను విధించడం స్థానిక అధికార పరిధి నుండి మినహాయించబడలేదు.

(4) భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 మరియు భారత రాజ్యాంగం అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత కూడా ప్రశ్నార్థకమైన పన్ను యొక్క నిరంతర విధింపు, 1935 చట్టంలోని సెక్షన్ 143 మరియు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 227 దృష్ట్యా చెల్లుబాటు అవుతుంది.

అసలు అధికార పరిధి: పిటిషన్ నం. 31/1959.

ప్రాథమిక హక్కుల అమలు కోసం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద పిటిషన్.

ఎం.సి. సెతల్వాద్, అటార్నీ-జనరల్ ఆఫ్ ఇండియా, S.N. ఆండ్లీ, J.B. దాదాచంజీ, రామేశ్వర్ నాథ్ మరియు ***P.L. వోహ్రా***, పిటిషనర్ల తరపున

B. సేన్ మరియు I.N. ష్రాఫ్, ప్రతివాది కోసం.

1961. ఫిబ్రవరి 10. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

AYYANGAR, న్యాయమూర్తి.-ఆర్టికల్ 32 కింద ఈ పిటిషన్ దాఖలు చేయబడింది, ప్రతివాది "బొగ్గు పన్ను"గా వర్ణించిన దానిని చెల్లించవలసిందిగా పిటిషనర్లకు అందించిన రెండు డిమాండ్ నోటీసుల చెల్లుబాటును నిరోధిస్తూ దాఖలు చేయబడింది, దీనికి ఏర్పాటైన స్థానిక బోర్డు సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ బేరార్ స్థానిక ప్రభుత్వ చట్టం, 1948 (C.P.& బేరార్ చట్టం XXXVIII 1948). పన్ను విధింపునకు ఎలాంటి శాసనపరమైన అధికారం లేదని, తత్ఫలితంగా ఆర్టికల్ 19(1)(f) మరియు (g) కింద పిటిషనర్ల ప్రాథమిక హక్కులు ఉల్లంఘించబడటం సవాలుకు కారణం.

ఇప్పుడు విధించబడిన పన్నును స్థానిక అధికారం మార్చి 12, 1935 నుండి విధించిందని మరియు దాని చెల్లుబాటుపై దాడి చేయబడిన మొదటి సందర్భం 1957లో మాత్రమే అని ప్రారంభంలోనే చెప్పవచ్చు. అయినప్పటికీ, పిటిషనర్లు తమ సమర్పణలలో సరిగ్గా ఉన్నట్లయితే, వారి అంగీకారమే వారికి ఉపశమనాన్ని నిరాకరించడానికి కారణం కాకపోవచ్చు. అయితే, మేము పిటిషన్|కు మద్దతుగా పండిత అటార్నీ-జనరల్|చే కోరబడిన అంశాలను పరిశీలించడానికి ముందు మేము ఈ పన్ను విధింపు చరిత్రను క్లుప్తంగా వివరిస్తే సౌకర్యవంతంగా ఉంటుంది.

సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ స్థానిక స్వపరిపాలన చట్టం, 1920 (C.P. చట్టం IV ఆఫ్ 1920)లోని సెక్షన్ 51, ఇది ఇకపై చట్టంగా సూచించబడుతుంది:

"51(1). ప్రభుత్వానికి అమలులో ఉన్న ఏదైనా చట్టం లేదా చట్టం యొక్క నిబంధనకులోబడి, జిల్లా కౌన్సిల్, ప్రయోజనం కోసం ఏర్పాటు చేయబడిన ప్రతి

సమూహానికి హాజరైన సభ్యులలో మూడింట రెండు వంతులకంటే తక్కువ లేని మెజారిటీ ఆమోదించిన తీర్మానం ద్వారా ఏదైనా విధించబడిన పన్ను, సెక్షన్లు 24, 48, 49 మరియు 50లో పేర్కొన్న వాటి కంటే ఇతర టోల్ లేదా రేటు.

(2) సబ్-సెక్షన్ (1) కింద ఏదైనా పన్ను, టోల్ లేదా రేటు యొక్క మొదటి విధింపు స్థానిక ప్రభుత్వం యొక్క మునుపటి అనుమతికి లోబడి ఉంటుంది.

పిటిషనర్లు చింద్వారా జిల్లాలో ఉన్న కొన్ని గనులలో పని చేస్తున్నారు మరియు గనుల పరిధిలోకి వచ్చే ప్రాంతం కోసం స్వతంత్ర మైనింగ్ లోకల్ బోర్డు 1926లో ఏర్పాటు చేయబడింది మరియు అలాంటి బోర్డులు చట్టం ప్రకారం స్థానిక బోర్డు నిర్వచనంలో చేర్చబడ్డాయి మరియు వారికి అధికారం ఉంది వాటిలో జిల్లా కౌన్సిల్ యొక్క అన్ని అధికారాలు ఉన్నాయి. ఈ మైనింగ్ బోర్డు, స్థానిక ప్రభుత్వం యొక్క మునుపటి ఆమోదం పొందిన తర్వాత, చట్టంలోని సెక్షన్ 51(1) ప్రకారం మెజారిటీ అవసరమైన ప్రకారం బొగ్గు, బొగ్గు-ధూళి మరియు కోక్ పై పన్ను విధించే తీర్మానాన్ని మార్చి 12, 1935న ఆమోదించింది. కింది నిబంధనలు

"గనుల వద్ద తయారు చేయబడిన, రైలు ద్వారా ఎగుమతి చేయడానికి విక్రయించే బొగ్గు, బొగ్గు ధూళి లేదా కోక్ ప్రతి టన్నుకు మూడు పైసల చొప్పున పన్ను విధించబడుతుంది. ఇండిపెండెంట్ మైనింగ్ లోకల్ బోర్డు యొక్క ప్రాదేశిక అధికార పరిధిలో రైలు ద్వారా ఎగుమతి చేయడానికి కాకుండా విక్రయించబడింది."

పన్ను విధించారు మరియు అప్పటి నుండి సేకరించబడింది.

1920 స్థానిక-స్వయం ప్రభుత్వ చట్టం సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ & బెరార్ స్థానిక ప్రభుత్వ చట్టం, 1948 ద్వారా రద్దు చేయబడింది మరియు తిరిగి అమలు చేయబడింది, కానీ దీనిపై ఏదీ తిరగబడదు, ఎందుకంటే తరువాత చేసిన చట్టం మరియు కొన్ని సవరణలు రద్దు చేయబడిన చట్టం ప్రకారం ఏర్పడిన స్థానిక బోర్డులు కొనసాగింపు కోసం నిబంధనలను కలిగి ఉంటాయి మరియు 1948 చట్టం ప్రారంభమైన తేదీ నుండి అమలులో ఉన్న పన్నులు మరియు సెస్ (cess)ల యొక్క నిరంతర ఎగ్జిబిలిటీ (exigibility) కోసం. ప్రతివాది, ముందుగా చెప్పినట్లుగా, చట్టం 1948 ప్రకారం ఏర్పాటు చేయబడింది మరియు మార్చి 12, 1935 నాటి తీర్మానం ద్వారా పన్ను విధించిన స్వతంత్ర మైనింగ్ బోర్డు యొక్క వారసుడిగా అంగీకరించబడింది మరియు అసలు విధింపు చెల్లుబాటు అయినట్లయితే లెవీని

కొనసాగించడానికి చట్టబద్ధంగా అర్హులు. ఈ దశలో ప్రస్తావించాల్సిన మరో విషయం ఏమిటంటే, ఇంతకు ముందు సంగ్రహించిన తీర్మానం ప్రకారం, 1935లో విధించినప్పుడు టన్నుకు 3 pies ఉన్న సుంకం రేటును స్థానిక సంస్థ 9 piesలకు పెంచింది. 1949లో టన్ను, ఇది ఇప్పుడు అమలులో ఉన్న రేటు. ఆగస్టు 23, 1958న ప్రతివాది-సభ యొక్క ముఖ్య కార్యనిర్వహణాధికారి మొదటి మరియు రెండవ పిటిషనర్లకు రెండు డిమాండ్ నోటీసులను అందజేశారు, వారు పంపిన చెల్లింపుల కోసం ఒక్కొక్కరు చెల్లించాల్సిన పన్నుగా వరుసగా రూ.21,898.64 మరియు రూ.11,838.09 చెల్లించవలసి ఉంటుంది. జనవరి 1, 1958 నుండి జూన్ 30, 1958 వరకు వారి సంబంధిత గనుల నుండి బొగ్గు. ఈ నోటీసుల చెల్లుబాటు ఈ పిటిషన్‌లో ఉంది

అటార్నీ జనరల్ యొక్క సమర్పణలు మూడు

(1) 1935లో అసలు విధించిన తేదీ నాటికి స్వతంత్ర మైనింగ్ బోర్డు ద్వారా పన్ను విధించడం చెల్లదు మరియు తత్ఫలితంగా ప్రతివాది-సభ దాని వారసుడు-అది కొనసాగించడానికి ఎటువంటి అధికారాన్ని పొందలేదు.

(2) వాస్తవానికి విధించినప్పుడు లెవీ చెల్లుబాటు అయ్యిందని ఊహిస్తే, అది అమలులోకి వచ్చిన తర్వాత చట్టబద్ధమైనది కాదు, మొదట భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 మరియు తరువాత 1950లో భారత రాజ్యాంగం ప్రకారం పన్ను లేదా కొన్ని భాగాలు ఇది ప్రత్యేకంగా కేంద్ర లేదా కేంద్ర ప్రభుత్వచే విధించదగినదిగా మారింది మరియు భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935లోని సెక్షన్ 143 మరియు తదనంతరం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 277లో గతంలో ఉన్న పన్నుల పొదుపు ద్వారా కవర్ చేయబడదు.

(3) భారత ప్రభుత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 143లో ఉన్న నిబంధన పన్ను, దాని ద్వారా అందించబడిన రక్షణ లేదా అది అందించిన కొనసాగింపును కవర్ చేస్తుందని ఊహిస్తే, ఇంతకు ముందు ఉన్న టన్నుకు 3 piesల చొప్పున పన్ను మాత్రమే భారత ప్రభుత్వ చట్టం (ఏప్రిల్ 1, 1937) ప్రారంభం, మరియు 1949లో టన్నుకు 9 piesల చొప్పున పెరగడం వలన లెవీ మరియు డిమాండ్ మొత్తం లేదా కనీసం పాక్షికంగా చట్టవిరుద్ధం. .మేము ఇప్పుడు ఆ క్రమంలో ఈ వాదనలతో వ్యవహరించడానికి కొనసాగుతాము.

(1) ***మార్చి 12, 1935 నాటి తీర్మానం ద్వారా స్వతంత్ర మైనింగ్ బోర్డు ద్వారా పన్ను విధించబడలేదు .*** ఇది మూడు విభిన్న కారణాలపై విశ్లేషించిన కోరింది :

(a) పన్ను విధించడం భారత ప్రభుత్వ చట్టం , 1915లోని సెక్షన్ 80A (3)కి విరుద్ధంగా ఉంది ఎందుకంటే మెటీరియల్ సమయంలో మాత్రమే కోట చేయడానికి సెక్షన్ 80A(3) అమలుచేయబడింది :

"గవర్నర్ జనరల్ యొక్క ముందస్తు అనుమతి లేకుండా ఏ ప్రావిన్స్ యొక్క స్థానిక శాసనసభ ఏ చట్టాన్ని రూపొందించకూడదు లేదా పరిగణనలోకి తీసుకోకూడదు -

(a) ఈ చట్టం కింద రూపొందించిన నిబంధనల ద్వారా ఈ నిబంధన నుండి మినహాయించబడినట్లుగా షెడ్యూల్ చేయబడిన పన్నులో పన్ను మినహా ఏదైనా కొత్త పన్ను విధించడం లేదా అధికారం ఇవ్వడం ; లేదా

--”

ఇప్పుడు విధించబడిన పన్నులు షెడ్యూల్డ్ పన్నుల నియమాల షెడ్యూల్ లో పేర్కొనబడిన పట్టికలో బడి ఉండవు మరియు అందువల్ల పన్ను విధించను ఆమోదించే బిల్లును పరిగణనలోకి తీసుకునే ముందుగవర్నర్ -జనరల్ యొక్క ముందస్తు అనుమతి అవసరం మరియు సెక్షన్ 51 ద్వారా పన్ను విధించేందుకు అధికారం ఇచ్చే చట్టం , ప్రభుత్వం యొక్క ముందస్తు అనుమతి పొందకుండానే స్థానిక శాసనసభ ఆమోదించింది .

భారత ప్రభుత్వ చట్టం , 1919 తర్వాత ఈ చట్టం ఆమోదించబడిందని ప్రతిపాదికన ఈ వివాదాన్ని పేర్కొంటూ దాఖలు చేసిన పిటిషన్ లో కొనసాగుతోంది . దీని ద్వారా సెక్షన్ 80A ప్రవేశపెట్టబడింది ,1915 చట్టం అమలులోకి వచ్చింది .

అది సరైన స్థానం అయితే , సెక్షన్ 80A(3)కి సంబంధించిన నిబంధన

"ఒక చట్టం లేదా ఒక చట్టం యొక్క నిబంధనను స్థానిక శాసనసభ రూపొందించినట్లయితే ,మరియు తరువాత ఈ చట్టం ప్రకారం గవర్నర్ -జనరల్ చేత ఆమోదించబడినది , ఈ చట్టం కింద గవర్నర్ -జనరల్ యొక్క ముందస్తు అనుమతి అవసరమయ్యే కారణంతో మాత్రమే చెల్లనిదిగా పరిగణించబడదు ."

.1915 భారత ప్రభుత్వ చట్టం ప్రకారం, 1919లో దాని సవరణకు ముందు మరియు తరువాత, స్థానిక శాసన మండలి ఆమోదించిన ప్రతి బిల్లు గవర్నర్ ఆమోదం పొందిన తర్వాత, పై అభ్యంతరానికి పూర్తి సమాధానంగా ఉంటుంది. గవర్నర్ జనరల్ మరియు అతను తన సమ్మతిని తెలిపిన తర్వాత మాత్రమే చట్టంగా మారవచ్చు (చట్టంలోని సెక్షన్ 81(1) & (3) చూడండి).ఈ నిబంధన ప్రకారం చట్టానికి గవర్నర్ జనరల్ ఆమోదం తెలిపిన విషయం ఎప్పుడూ వివాదాస్పదం కాదు.నిబంధనలో ఉన్న పొదుపు, ఇది భారత ప్రభుత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 84(2)లో ఉన్న సాధారణ పొదుపుతో పాటు (మెటీరియల్ పదాలను మాత్రమే చదవడానికి) గమనించాలి :"...ఏదైనా చట్టం యొక్క చెల్లుబాటు ...ఏ స్థానిక శాసన సభ అయినా చట్టం ప్రభావితం చేస్తుందనే కారణంతో ఎటువంటి చట్టపరమైన చర్యలో ప్రశ్నించడానికి తెరవబడదు... కేంద్ర అంశం ఇది విస్తృత దిగుమతి మరియు శాసన సామర్థ్యానికి సంబంధించిన అన్ని ప్రశ్నలను తొలగించడానికి రూపొందించబడింది రకం ఎప్పుడూ కోర్టుల పరిధి నుండి ముందుకు వచ్చింది.

అయితే వాదనల దశలో, ఈ చట్టం 1919 భారత ప్రభుత్వ చట్టం అమలులోకి రాకముందే చట్టంగా మారిందని తేలింది, ఫలితంగా సెక్షన్ 80A(3) ఆధారంగా పిటిషన్‌లో లేవనెత్తిన వాదనకు రావడం సాధ్యం కాలేదు.చట్టం ప్రారంభంలోని చదవడం నుండి, భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1915లోని సెక్షన్ 79(2) ప్రకారం స్థానిక శాసనసభలో కొలతను ప్రవేశపెట్టడానికి గవర్నర్-జనరల్ యొక్క ముందస్తు అనుమతి పొందినట్లు కనుగొనబడింది - అనగా, సెక్షన్ 80A(3)ని భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1919లో ప్రవేశపెట్టడానికి ముందు అమలులోకి తీసుకురాబడింది.

అటార్నీ జనరల్, కాబట్టి, తన వాదనను సవరించి, దానిని ఈ రూపంలో సమర్పించారు :చట్టంలోని సెక్షన్ 51 అమలులోకి వచ్చినప్పుడు, అది స్థానిక శాసనసభ సామర్థ్యానికి లోబడి ఉందనడంలో సందేహం లేదు.కానీ పన్ను విధించడానికి ఆ సెక్షన్ ద్వారా అందించబడిన అధికారం 1935లో మాత్రమే ఉపయోగించబడింది మరియు ఆ తేదీ నాటికి సెక్షన్ 80A భారత ప్రభుత్వ చట్టంలోకి ప్రవేశపెట్టబడింది మరియు ఆ తర్వాత షెడ్యూల్డ్ టాక్స్ రూల్స్‌లో చేర్చిన పన్నును చట్టబద్ధంగా విధించడం సాధ్యం కాదు. గవర్నర్ జనరల్ యొక్క ముందస్తు అనుమతి పొందకుండానే. మేము ఈ

వాదనను పరిశీలించే శక్తి లేకుండా పరిగణించడము. చట్టంలోని సెక్షన్ 51 యొక్క చెల్లుబాటు, భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1915 కింద ఎటువంటి అభ్యంతరాలకు అవకాశం లేకుండా, 1919 చట్టం ద్వారా భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1915కి చేసిన సవరణలు ఏ విధంగానూ లేవు, లేదా ఏమైనా రకం అయినా, స్పష్టంగా లేదా అంతర్లీనంగా కూడా ఆ విభాగం యొక్క నిరంతర చెల్లుబాటు మరియు ఆపరేషన్ పై ప్రభావం లేదా కందకం (trench). సహజంగానే, సెక్షన్ 80A(3) అనేది ఆ నిబంధన అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత చట్టాన్ని రూపొందించడానికి ప్రతిపాదనలను నిర్దేశించడానికి మాత్రమే సంబంధించినది మరియు ఒక చట్టం అమలులోకి వచ్చిన తర్వాత మరియు అమలులో ఉన్న తర్వాత, బిల్లు కోసం నిర్దేశించిన విధానం గురించి ఎటువంటి సందేహం లేదు. ఆకర్షించింది. ఇది కాకుండా అన్ని వివాదాలు విశాలత తీసుకోబడ్డాయి మరియు ఇప్పుడు కోరబడిన ఏకైక వాదన అయినా అమలులో ఉండే షెడ్యూల్డ్ టాక్స్ రూల్స్‌లోని రూల్ 5 ద్వారా మినహాయించబడింది:

"ఈ నియమంలో ఏదీ ముందస్తు అనుమతి లేకుండా లేదా స్థానిక ప్రభుత్వం యొక్క ముందస్తు అనుమతి లేకుండా పన్ను విధించే హక్కును ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న ఏదైనా చట్టం ద్వారా అందించబడినప్పుడు స్థానిక అధికారం యొక్క హక్కును ప్రభావితం చేయదు."

కాబట్టి చట్టంలోని సెక్షన్ 51 ద్వారా అందించబడిన అధికారానికి ముందు గవర్నర్ జనరల్ యొక్క ముందస్తు అనుమతిని పొందవలసి ఉంటుంది లేదా తాజా చట్టం తప్పనిసరిగా ఉండాలి అనే సమర్పణ తప్పనిసరిగా తిరస్కరించబడాలి.

(b) చట్టంలోని సెక్షన్ 51లోని ప్రారంభ పదాలకు ఇవ్వాల్సిన అర్థం ఆధారంగా ఈ శీర్షిక కింద కోరబడిన రెండవ అంశం

"ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న ఏదైనా చట్టం లేదా చట్టం యొక్క నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుంది". భారత ప్రభుత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 80A(3)లో ఉన్న నిబంధన ఆ సెక్షన్ కింద రూపొందించబడిన షెడ్యూల్డ్ టాక్స్ రూల్స్‌తో చదవబడిన "ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న ఒక చట్టం" గా రూపొందించబడిందని, దానికి పన్ను విధించే అధికారం లోబడి ఉంటుందని సూచించబడింది. మొదటి స్థానంలో, సెక్షన్ 80A(3)లో

ఉన్నటువంటి చట్టాన్ని స్థానిక శాసనసభ యొక్క భవిష్యత్తు చట్టాలను రూపొందించే ప్రక్రియను సూచించడం ఆ పదాలలో అర్థం చేసుకోలేమని స్పష్టమవుతుంది. కానీ అది చేసినప్పటికీ, షెడ్యూల్ టాక్స్ రూల్స్ లోని 5వ నిబంధన పరిధిలో, నిర్ణయానికి ఎటువంటి ఆధారం ఉండదని సూచించారు.

(c) పన్ను యొక్క అసలు విధింపు యొక్క చెల్లుబాటును వివాదాస్పదం చేయడానికి కోరుకుంచిన వివరికరణం, చట్టంలోని సెక్షన్ 51 దాని భాషపై మరియు ఆ విభాగంలో సూచించబడిన ఇతర నిబంధనల పరిధిలో, ఒక "బొగ్గు పన్ను" స్వభావం యొక్క పన్ను లేదా సెస్. మేము ఈ వాదనను పూర్తిగా అంగీకరించలేము. సెక్షన్ 51లోని సంబంధిత పదాలు:

"సెక్షన్లు 24, 48, 49 మరియు 50లో పేర్కొన్నవి కాకుండా ఏదైనా పన్ను, టోల్ లేదా రేటు విధించండి".

"బొగ్గు పన్ను" అనేది నిర్దేశించబడిన ఏ సెక్షన్లలోనైనా పేర్కొనబడినది అని సూచించబడలేదు, అందువల్ల ఇప్పుడు విధించబడిన దానితో సహా ఏదైనా ఇతర పన్ను విధించే అధికారం ఉంది అయితే సెక్షన్ 51 ద్వారా అధీకృతం చేయబడిన పన్ను, ఇతర సెక్షన్లలో సూచించిన పన్నుల మాదిరిగానే ఉండాలని, అయితే వాటితో సమానంగా ఉండకపోవచ్చని నేర్చుకున్న అటార్నీ-జనరల్ సూచించారు. సహజంగానే, "అవి కాకుండా ..." అనే పదాల నేపథ్యంలో *ejusdem generis* నియమం విరుద్ధంగా సూచించబడింది మరియు అలా అయితే నిర్మాణ నియమం ఏదీ స్థానిక అధికార పరిధి నుండి "బొగ్గు పన్ను"ను మినహాయించబడదు. కాబట్టి, 1935లో అసలు విధించిన పన్ను చెల్లుబాటు అవుతుందని మేము భావిస్తున్నాము.

(2) తదుపరి ప్రశ్న: భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 మరియు రాజ్యాంగం అమలులోకి వచ్చిన కారణంగా ***పన్ను చట్టబద్ధంగా విధించబడటం ఆగిపోయిందా?*** ఈ రెండు రాజ్యాంగ శాసనాలు కూడా తమ స్థానిక ప్రాంతాల ప్రయోజనాల కోసం గతంలో స్థానిక అధికారులు చట్టబద్ధంగా విధించిన పన్నులు, సెస్ (cess)లు మొదలైన వాటిని సేకరించడం కొనసాగించవచ్చు మరియు అదే ప్రయోజనాల కోసం వర్తింపజేయవచ్చు, అయితే ఆ పన్నులు ఆ తర్వాత మాత్రమే విధించబడతాయి. కేంద్ర లేదా యూనియన్ ప్రభుత్వము ద్వారా, సందర్భానుసారంగా (భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935లోని సెక్షన్ 143 మరియు

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 277 చూడండి).అందువల్ల "బొగ్గు -పన్ను" లేదా దానిలోని కొన్ని భాగాలను కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా యూనియన్ ప్రభుత్వం మాత్రమే విధించగలదని అభ్యంతరం, పన్ను యొక్క నిరంతర చెల్లింపు మరియు వసూలును నిరోధించడానికి కారణం కాదు.పన్ను ప్రాంతీయ లేదా రాష్ట్ర జాబితాలోకి వస్తే, సెక్షన్ 143లోని ప్రత్యేక నిబంధన సహాయం లేకుండా కూడా భారత ప్రభుత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 292 మరియు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 372 ప్రకారం లెవీ చెల్లుబాటు అవుతుందని జోడించాల్సిన అవసరం లేదు. ఆర్టికల్ 277.ఈ పరిశీలనల అటార్నీ -జనరల్ ఈ అంశంపై మమ్మల్ని తీవ్రంగా ప్రశ్నించలేదు.

(3) 1949లో, అంటే, భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 ప్రారంభమైన తర్వాత, పన్ను రేటును టన్నుకు 9 pies లకు పెంచడం యొక్క చెల్లుబాటుకు సంబంధించి కోరబడిన చివరి అంశం ఈ అభ్యంతరం కూడా ఇప్పుడు మా ముందు పిటిషన్ వేయబడి మరియు ఈ అంశాన్ని లేవనెత్తడానికి పిటిషనర్లను అనుమతించడం సరైనదని మేము పరిగణించలేదు.

ఫలితంగా పిటిషన్ విఫలమైంది మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

పిటిషన్/న కొట్టివేసింది.